

Imaginum, quibus imaginationem nostram perturbant...

De fide est contra Pelagium in Diospolitano Concilio...

Notandum est, tentationibus tradi non aliud esse quam illis cedere...

Hac certissima veritas est, vitam hanc sine tentationibus traditi non posse...

Cum nobis de malis tentationibus loquendum sit, de illis videlicet, quae nos in malum...

Demon, ut nos seducat, & in peccatum impellat, duplici utitur via, persuasione videlicet...

verit, ita ut nisi eorum voluntas sibi caute invigilet...

Præcipuum demonis tentantis robur in artibus ejus consistit. Plures illa quidem sunt, sed tres potissimum...

Cum mirum videri possit, permittere Deum, ut homines tententur, quandoquidem tentationes passim causa sunt eorum lapsus...

Ut vero tentationem superemus, oportet, 1. tentationis locum non dare, juxta Apostoli consilium...

Quandoquidem dicimus, tentationem saepe utilem esse, ideoque Deum illam permittere, alicui videri possit...

Inde hac in re plurimi stillantur, quod minime sentiant pravos impressiones, quas periculosa objecta faciunt in ipsis...

Vulgatioris demonis artes in tentationibus.

Rationes, propter quas permittit Deus homines tentari.

Ratio tuto vincendi tentationes.

Generaliter loquendo tentatio querenda non est.

Ratio, propter quam saepe tentationem ipsam non tentamus.

Saepe gratia subsidio tentationibus resistere non possumus.

Quid sit tentationibus traditi, & quo in seculo Deus aliquem tentationi tradit.

In tentatione sic notanda sunt.

Demon nos tentatur duplici modo, duplici utitur vita.

PARAGRAPHUS VI.

Delecti ex Aferis, recentibusque cononatoribus loci hujus argumenti.

Vix crederemus, Jesum Christum demoni permittere voluisse, ut ipsum tentaret, si nesciremus hunc hominem Deum...

Nulla ars est, nulla vis, qua non utatur demon eam tentaturus animam, qua serio converti cupit...

Explorat diaboli studia eorum, quos tentare vult. Hilarum sunt ingenio? palpat illos suggestione voluptatis...

Demon saepe est metuendus in iis tentationibus, quibus nos læssit. Ille merus est spiritus, ideoque tentationes illius calidae sunt, ac delicate...

Demon primo statim impetu nequaquam graviora nobis seclera proponit; atque hac arte cum ipso Dei filio usus est...

deorsum precipitem coniciat ab Angelis suis sustinendam; ac tandem illi maximum proponit facinus...

Cur ergo demoni permittere voluit, ut tentaretur? nisi ut ostenderet, tentationem a Christiano evitari non posse...

Si jejunium non est explicitum, quod nobis Jesus Christus irrogaverat, præceptum, hoc passim necessarium est ad tentationes superandas...

Cum S. Augustino lib. 6. de Civit. cap. 32. dicere possimus, tentationem homini ostendere infirmitatis illius magitudinem...

Donec mundus erit, semper loquentur homines de Exemplo hu-

Dei filius tentari voluit, ut ostenderet tentationem non esse preparandam.

Jejunium ad tentationes superandas necessarium.

Tentatio efficit, ut nostram infirmitatem.

Exemplo hu-

bis semper fit de nostra infirmitate, extremaque imbecillitate persumum...

Corpus nostrum est perennis fons tentationum.

S. Gregorius Nazianzenus perspicue explicat, quomodo corpus nostrum sit perennis fons tentationum...

De Salvatore tentatione in deserto.

Ad hoc spectaculum sub Quadragesima invitatus nos invitat ecclesia. At non decet vos simplices esse spectatores...

Demon subdolosus est, et nos decipiat.

Plena laqueis terra est, o Deus; sed quisquam illos evitare potest, nisi hoc intellexerit...

Mirum sane est, Deum; qui tanta caritate completur hominem...

Hac arma sunt, quibus nos uti vult S. Paulus ad tentationes infringendas. Fides, Dei verbum, Scripturarum meditatio...

Arma, quibus nobis est tentationes infringendas.

Deus servorum suorum, qui tanta caritate completur hominem, voluit hunc a Demone tentari...

lud Jesu Christi verbum: Quid prodest homini, si unum servum suum lucratur...

Tentatio, si tanquam a Deo profecta consideretur, bona, & utilis est, quia nos ille ad nostram tentat utilitatem...

Tentatione a Deo profecta.

Mortales non satis cogitant, voluntatem suam multatim peccatis implicari posse, tunc etiam cum resistit...

Negligentia nostra efficit, ut tentationibus alienamur licet non credentes.

S. Paulus demonem in vocat principem tenebrarum, quia nonnulli tenebrarum, ac nobis favore tectus regnat...

Demon nos fallit, ad fallendum ducit.

Hec vulgatissima est fidelium excusatio, cum in aliquod crimen labantur: tentavit nos Satanas, ac dolis resistere non valui...

Vana hominum excusatio, quod tentationes resistere non poterunt.

cessisti, & infirmitas tua ex ignavia tua proficiet. Deus saecentos videt casus, in quibus, si tentamus...

Deus saecentos videt casus...

Dei Sapientia in tentationibus nostris admirabilis videtur, novit enim gratia sua subsidium cum libertate nostra ita committere...

Si tentatione superari culpa peccati nostra est.

Voluptatis, glorieque tentatio maxime periculosa est; tot enim ex locis hominem palpat, eumque vehementer adeo sollicitat...

Quam vim ad nos in peccatis hodie habet tentatio voluptatis.

Deus iulorum fidelitatem tentationibus experitur. Tu hoc permittis, Domine, non sine admirabili sapientia tua consilio...

Cum permittit Deus, iustos tentari.

Diabolus multa saepe pollicetur, non ut det, sed ut potius accipiat: promittit plerumque de rapinis, ut auferat regnum...

De infidelis, & artibus, & demonibus.

Circum ille singulos, tanquam hostis, qui clausos obfidens muros explorat, & tentat, an sit pars aliqua murorum minus stabilis...

et, & impatientis sibi famens, multa dicit, quae specie quidem commoda esse videntur...

Non desunt delicatae quaedam tentationes, quibus nostrum oppositum est officium. Delicatas voco tentationes eos, quae sub praeterea specie ignotum crimen celare possunt...

De tentationibus delicatis, ubi magna opus est delicate.

Tentationes, statim ac oboriuntur, impugnanda sunt, cum prodire incipiunt, & antequam per temulentiam nostram convalerint...

Tentationibus delicatis, ubi magna opus est delicate.

Fateamur oportet, demonis nequitiis, atque potentiam magno esse. Millies audivimus victoriosos, atque triumphos, quos de humanis cordibus reulit...

Demon valde dius eos laedit, qui deo se devotus incipiant.

Deus iulorum fidelitatem tentationibus experitur. Tu hoc permittis, Domine, non sine admirabili sapientia tua consilio...

Arma, quibus nobis est tentationes infringendas.

S. Antonius in certamine cum tenebrarum potestate descendit non possessionibus tantum, verum etiam facultatibus desideris exurus...

Quomodo S. Antonius se contra tentationes dimicavit.

apparatu, qui toti Inferno terribilis est, hostem praestolatur. Fortasse post S. Job, qui sua patientia, ac fidelitate factus est aerum eorum omnium exemplar, qui tentatur, & qui propter justitiam perfectionem patiuntur, nemo est, cui demon crudelius, atque pertinacius, quam huic solitario bellum indixerit. Puto, eam huic tentatori dixisse. Permitto, ut virtutis servi mei periculum facias: ego totum tibi trado, veruntamen animam ejus serua; vix enim illius nullam te inferre noxam velo. Tentator hac obiecta facultate, veluti iurens bellua, quae sua vincula fregit, omni furore irruit in praedam; omnibus Inferni dolis utitur, omnemque tentationum suarum apparatus contra fidelem hunc famulum instruit. Sese offert illi modo sub horribilibus imaginibus, ut periret faciat, modo sub jucundis speciebus, ut fallat. Illum simul tanquam leo furens, ac blandus serpens aggreditur; vel sese sexcentis rationibus complicat, ut leniter in animam obrepat; vel violentas iterat oppugnationes, ut illum profermat. Abbas du Jarry, sermone de S. Antonio.

Tentationes aliquando nobis tempore necessariae.

In tentatione ad Deum confugiendum est.

Miseri sumus, qui sexcentis obnoxii tentationibus sumus, & in perenni periculo.

Modica horum tentationum vigilantia.

Nolla nobis a demone superanda pax est.

ut inquit Scriptura, ex eo momento, quo sese Deo cului devovet, quin toto vite sua tempore vel pacem speret, vel inducias, cum enim odium, quod illum prosequitur Sathanas, sit immortale, ideo bellum, quod inferet eidem, nullum habere potest finem; quamobrem Christianus affidue sibi met invigilare tenetur, & custodire cor suum tanta cura, & precautione, quanta si inter abyssos, praeceptaque incederet loca; omnia in mundo reformidans, oculorum conjectus, visitationes, conversationes, negotia, solatia, voluptates, ac seipsum magis quam reliqua, suam nempe naturalem infirmitatem. Abbas de S. Martino, sermone hujus argumenti.

Magna plerumque tentationum superandarum ratio est illas evitare ab illis abhorrendo locis, & societatibus, ubi tor contra charitatem, & honestatem sunt, ab illis muneribus, & officiis, quorum exercitium adeo delicatum est, & ubi difficile est conscientiam, ac Dei legem tueri. Sed heu! non solum non vitantur, sed perquiruntur; amatur periculum; naturale studium occulationis, & cupiditas tentationi accedit, & neque in magistratibus ab iniquitate, neque a mala fide in negotiis, neque a detractione in ceteris, neque ab intemperantia in conviviis, neque a pravis cogitationibus, ac turpilitate in colloquiis, & visitationibus sibi quisquam caveat. Cor et contra omnibus patet, omnibus afficitur, & nihilominus in integra vivitur securitate. Idem.

Omnia tentationi subiecta sunt; sanctissime etiam animae nequaquam immunes suere; mala, quae illa parere potest, infinita sunt, obices, qui illi opponendi sunt, non satis bene intelliguntur. Hostes, qui nos laesunt, terribiles sunt, nec minus versutis habent, quam roboris, quippe consueverunt virtutem insidias struere; & quo plus sanctitatis inveniant, eo plus adhibent artis. Quod autem est nobis faciendum; hoc videlicet est, nosmet constantia, ac fortitudine ad omnes eorum conatus propulstandos armare. Vicinus in J. C. quantum in nobis est, contendamus, ut ille vincat in nobis, & illius exemplo vincamur. Membra capiti reddant ejus honoris partem, quam ab eo perciperunt, ac secundum S. Pauli verbum in se ipsi adimpleant ea, quae desunt passionum divini hujus capitis. Ex Abbate de Peterno, in sermone hujus argumenti.

Si demon esset solus adversum nos, non admodum nobis esset metuendus; & nisi illi optularerunt, ut de nobis victoriam reportaret, non arduum esset ex eo victoriam referre. Ardua, quibus vehementius contra nos utitur, ea sunt, quae illi commodamus, & quae domi nostrae nascuntur. Non nisi nostra carnis opus potitur anima, ac nostra concupiscentia prode cor nostrum, efficitur, ut crudelis hic inimicus nobis domineat. Hoc dixit S. Jacobus Apostolus cap. 1. unquamque videlicet a sua concupiscentia tentari: Unquamque tentatur a concupiscentia sua abraham, & israhel; ut intelligamus, demonem periculosum non esse, nisi quod caro cum illo ad exitium nostrum conspirat. Specimen sermonum pro Quadragesima serm. 1.

Non magna vi, magnisque dolis utitur demon, ut quosdam ad peccandum impellat; satis est, si exiguam ostendat lucellum, insanam gloriosam, peruliosam voluptatem; sufficit solum, si illis haec communia concupiscentie ostendat objecta: Offendit ei regna mundi, ut loquitur Evangelium Matth. 4. & Luc. 4. Offendit. Heu! quod problem, quae turpitudine pro illis, qui christiana professione confentur! Satis est, si per oculum eorum traducat voluptatis umbram, phantasma gloriae, & praetationis, lucris, & utilitatis speciem; ut sexcenta capitum millia ad Sathanae pedes proferant: Offendit illi. Promentios; sermone pro prima Quadragesima Dominica.

Demon, callidus ille inimicus, incipit petens, ut sibi aures adhibeat; mox nos detinet in iis cogitationibus, quas nobis suggerit, efficitque, ut ibi voluptatem aliquam inveniamus. Deinde egregius recedimus ab occasione, quae illas in nobis ciet; anima vires paulatim infirmatur, adspessus, ac reverentia Dei praesentis imminuitur, tandem voluntas omnino consentit, & demon non cessat, nisi actio fuerit consummata. Praetertorium experientia efficit, ut ardentem actus desiderentur, actus iterati habitum formant, quae illa funesta catena est vix summo labore infringenda, quae demon utitur, ut nos detrahatur in praecipit. Sed cum invenit voluntatem, quae illi mordicis oblectari conatur, quae primis illius suggestionibus aures obstruit, quae illum statim strenue propulset, ignavus hic inimicus illico

Tentationum superandarum ratio est illas evitare.

Salvatoris exemplo tentationes vincere debemus.

Caro, & concupiscentia nostra laesum habent cum demone consentium.

Tentationis progressus.

lico cedit, & nunquam victoriam reportat. Liber, cui titulus: Passiones Jesu Christi.

Tentationes in hac vita sunt illud.

Quidquid in mundo est, tentare nos potest.

Hostes, qui nobis pugandum est in tentationibus.

Demoni arctius nos in seclus prostratis.

Remedia contra tentationes.

dem pruna sunt demonis flau succensa. Bonian in libro, cui titulus: Christianus igneus.

Non injuria Sapiens nobis hoc praeber consilium: In tentationibus conseruamur. In hoc omnis impendatur industria, ut cor tuum cautodias, ac prohibeas, ne quid in hanc animae partem ingrediatur, quod illam corrumpere possit; & rationem addit: Quia ex ipso vita procedit. Prov. 4. Cum inordinatum est cor, tunc reliqua inordinata non esse nequeunt; haec enim nihil est nisi tentatio. Objectum sensibus accidit, sese oculis nostris obijciat, mentem replet, ac inde intellectus etiam ipse sollicitetur, nostram non laedet conscientiam, nisi illud voluntas receperit; si illa omnia has cogitationes, atque imaginationes rejecerit, semper hoc illi erit meriti argumentum. At voluntas superari se passa est; ex illiciti objecti cogitatione ullane oblectatione persuasa est? cor assensumne praebuit? licet ad breve momentum praebuisse illum, satis est, jam culpa non vacat. P. Gogon in libro, cui titulus: Usus sacramenti penitentiae.

Si, qui in secessu, & proci a mundi luce vitam traducant, magnas tamen in vita christiana difficultates inveniunt, in penitentiis etiam afceteriorum adyis; si coaobitis ipsis aliqua offunditur macula ex mundi commerciis, tunc etiam cum vel charitatis, vel necessitas eos in mundo versari jubet, & cum sibi quam diligentissime invigilant, ut resistent, quam esse possunt vulnera, & lapsus eorum, qui sensibus suis obsequentem ducentes vitam iis se obijciunt tentationibus, quibus fortissimus quoque vix fortasse quidem resistet? De his, si cum sanctis hominibus eos contulerimus, dicere poterimus, quod Job inquit de homine illum cum Angelis comparans: Ecce qui seruiunt non sunt stabiles, & in Angelis suis reperit praevitiam: quanto magis hi, qui habitant domos luteas, consumentur veluti a vinea? Jobi 4. Si spiritus illi, qui Deo tanquam ministri deseruiunt, stabiles vix sunt, & in Angelis ipsis deprehendantur defectus, quanto magis anima in corporibus, tanquam luteis domibus conclusa, corruptio ni, & peccato erunt obnoxia? Ex Specimine Ehibitorum, tractatu de Comedia.

Cum in hac vita perfectam, securamque pacem, quae in caelo dumtaxat reperitur, sperare non possimus, quandoquidem plurimum nobis metuendum est a corpore, quod gerimus, & quo circumdati sumus; metuamus, quoniam inter praerupta incedimus loca, inter potentes inimicos, & extrema nobis infirmitas est ad eorum vim propulstandam; sed timer sapiens, ac prudens sit, qui efficiat, ut nobismet femper invigilemus; ac ille nos ab inimicorum insidiis, & quolibet lapsu tuebatur. Metuamus, quis nos ex nobis nil possumus; sed fiducia nostra speret extant, quoniam possumus omnia in JESU CHRISTO, & Deus, qui fidelis est, nos supra vires nostras minime tentari patietur. De S. Martini, tom. 1. tractatum asceticorum, tractatu de sumulibus spiritibus cap. 34.

Utinam frequenter id cogitamus, & saluberrima haec cogitatio saepe singulorum menti occurreret, cum nos tentat Sathanas, cum nos cor sollicitat, vel allicit mundus. Peccatum, quod patratum sum, me coram Deo execrabilem faciet, & ab illo mortalis in aeternum arebit. Honor, qui oculos meos stringit, voluptas, quae me palpat, vel utilitas, quae me trahit, exiguum, ac leve quiddam est, quamvis illud mihi ingens, & magnum me obrudat cupiditas; sed quanti illud mihi statum est in hora mortis! Etsi mihi suavissima, & jucundissima videtur, sed quam crudelis, funestisque est hamus, quam tegit! Denique si peccato assensum praebere, me in eum statum adduco, ubi, nisi misericordia sua mecum utitur Deus, nulla mihi superanda via est, nullaque vitae spes reliqua est mihi. Liber, cui titulus: Dialogi Joannis Abbatis, & Eusebii Praebiteri.

Hec demonis est ars; efficit, ut gravissima quolibet flagitia iis, quos ad peccandum adigit, levia dumtaxat videantur criminata; & scelera, quae maxime nefaria sunt, ad summum infirmitatis peccata censentur; quapropter horrore, quo deterrebatur antea ille, quem ita fallit, paulatim excusio, sensum sine metu his affluat monstris, ad quorum conspectum antea maxime trepidabat. Similiter mors, iudicium, ac infernus, quorum vel levis idea olim gravissimos ciebat tumultus, & quae sibi in singula momenta imminere arbitrabatur, jam ita longe seposita videri incipiunt, ut nullo amplius metu afficiatur; vel si quam sentit impressionem, haec adeo levis,

Eugienda sunt loca, & objecta ubi tentatio magis est metuenda.

Vigilantes esse, ac metere tentationes oportet.

Calliditas demonis immitente nocem, cum praetrandia est, eamque amplificans, cum patratu est.